

1.

Björkudden 18 Mars 1890
För 19 Mars.

Lieber Papius!
Käre, högt vördade Vän!

I dag samlas ätes sängen
och efterverlden kring den
gamle Mästaren, och i dag
ville den gamle trogne
vännen, bland de många
andra, trycka din hand,
men också han är icke
en yngling mer och toe-
kar att skaka på härra
utför isiga backar.

Ja, Gud har låtit dig öfver-
träffa din mästare Spohr
i ålder och ära, ty om han
blif en af Tysklands mest

aktade veteranens i toner-
nas konst, så var han dock
en bland många der, och
ditt namn står obestriddt
främst på Finlands konstka-
la. Det är vackert af en
lärjunge att ha gått
längre än sin mästare,
och det är den bästa tack
för en god skola, och ders-
för må vi gamla önska
samma glada segrar åt
våra lärjungar. Detta är
vår ära, detta vittnar, att
vi icke arbetat förgäflves.
Och icke äro vi därför glömda.
Efter hundra år
skall man sjunga Vårt
land, och Taci namn
skall vara oskiljaktigt
förbundet med Runbergs,

ty.] "Wer für die besten seine Zeit gelebt,
Der hat gelebt für alle Zeiten."

Jag räcker dig min hand
öfver de bristande isarna
af en vinter, som flyr, och
öfver de bristande isarna
af en bräcklig älderdow.
Gud vare lofvad: efter bå-
da skall följa en ny vår.

Ännu hoppas jag, att vi
skola återse hvarandra.
Ännu hoppas jag, att du
skall kunna glädja dig
ät dina toners odädliga
barn, du lycklige, som
qvarteför i dens beständigt
urrig och beständigt äter
och äter kan fröjda men-
niskors hjertan!

Men ändå - tack för att
du för femtio år sedan

anföorde Händels herrliga
halleluja, när jag som
yngling klev upp för den
branta parnassen i Ni-
kolaikyrkan! Tack, tack
för ett skönt och ädelt,
som du sjungit för Finland!
Gud välsigne dig.

L. J.